

Vurige obsessie

Maya Banks bij Boekerij:

Geheim verlangen

Gevaarlijke liefde

Vurige obsessie

www.boekerij.nl

Maya Banks

Vurige obsessie

ISBN 978-90-225-6578-0

ISBN 978-94-6023-615-0 (e-boek)

NUR 302

Oorspronkelijke titel: *Burn*

Oorspronkelijke uitgever: Berkley Books, New York

Vertaling: Textcase, Utrecht

Omslagontwerp: bureau van den tooren

Omslagbeeld: © Ingram Publishing

Zetwerk: Studio Spade voor Textcase

© 2013 by Maya Banks

© 2013 voor de Nederlandse taal: Meulenhoff Boekerij bv, Amsterdam

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor mijn 'familie'. Geen bloedverwanten, maar evengoed familie.

1

Ash McIntyre stond met zijn handen in de zakken van zijn pantalon op het betonnen trottoir van Bryant Park en snoof de voorjaarslucht op. De wind was nog redelijk fris, met restjes van de winter en een vleugje van het beginnende voorjaar. Om hem heen zaten mensen op bankjes en in stoelen aan kleine tafeltjes koffie te drinken en te werken op laptops, of naar iPods te luisteren.

Het was een prachtige dag. Normaal wandelde Ash nooit in parken en kwám hij er zelfs nooit, laat staan tijdens kantooruren wanneer hij in zijn kantoor opgesloten zat, aan de telefoon was, e-mails schreef of reizen boekte. Hij was niet zo'n type dat 'stil blijft staan om aan de rozen te ruiken.' Maar vandaag voelde hij zich rusteloos en verstikt. Hij had een heleboel aan zijn hoofd en was zonder erbij na te denken naar het park gelopen.

Over een paar dagen was de bruiloft van Mia en Gabe, en zijn zakenpartner zat tot over zijn oren in de bruiloftsvoorbereidingen om Mia de bruiloft van haar dromen te geven. En Jace? Zijn andere beste vriend en zakenpartner had een érg vaste relatie met zijn verloofde Bethany, waardoor ook zij andere dingen aan hun hoofd hadden.

Als ze niet werkten waren ze bij hun vrouwen, en daardoor zag Ash hen alleen op kantoor en als ze bij gelegenheid buiten het werk afspraken. Ze waren nog steeds heel hecht, en Gabe en Jace hadden gezworen dat dat zo zou blijven en dat ze Ash bij hun dynamische levens zouden betrekken. Toch was het niet hetzelfde, en ook al gunde hij het zijn vrienden: Ash had de drastische verandering in hun levens van de afgelopen acht maanden nog niet geheel verwerkt.

Het voelde onwennig en had ook zijn leven beïnvloed, ook al was het niet zijn leven dat beïnvloed werd. Hij was wel blij voor zijn

vrienden. Zij waren gelukkig en dat maakte hem gelukkig. Maar voor het eerst sinds het begin van hun vriendschap was hij als een buitenstaander die naar binnen gluurde.

Zijn vrienden zouden daar fel tegenin gaan. Zij waren zijn familie. Veel meer dan zijn eigen van de pot gerukt, gestoorde familie die hij krampachtig probeerde te ontlopen. Gabe, Mia, Jace en Bethany, en met name Gabe en Jace zouden ontkennen dat Ash een buitenstaander was geworden. Ze beschouwden zichzelf in alle opzichten als zijn broers. Dit ging verder dan bloedverwantschap. Hun band was onbreekbaar. Maar hij was veranderd. Hij was nu wel degelijk een buitenstaander. Hij maakte er nog steeds deel van uit, maar op een andere, beperkte manier.

Hun levensmotto was jarenlang *vrijheid blijheid* geweest. Maar een relatie verandert een man. Zijn prioriteiten liggen nu anders. Ash had dat wel door. Hij begreep het. Gabe en Jace moesten hun vrouwen de voorrang te geven. Maar dat zette Ash buiten spel. Het maakte hem vijfde wiel aan de wagen, en dat was geen prettige positie.

Het was met name moeilijk te verteren omdat Ash en Jace de meeste vrouwen gedeeld hadden, totdat Bethany ten tonele was verschenen. Meestal hadden ze dezelfde vrouw geneukt. Het klinkt misschien ongeloofwaardig, maar Ash functioneerde alleen in een driehoeksrelatie.

Hij was rusteloos en prikkelbaar, op zoek naar iets zonder te weten wat het was. Hij verlangde niet naar wat Gabe en Jace hadden – of misschien wel, en wilde hij het niet toegeven. Hij wist in elk geval zeker dat hij niet zichzelf was en dat beviel hem niet.

Hij was normaal gesproken gefocust. Hij wist altijd precies wat hij wilde en had de rijkdom en kracht om dat waar te maken. Er was geen vrouw die Ash niet heel graag wilde geven wat hij nodig had of verlangde. Maar wat had hij daaraan als hij zelf geen idee had wat hij op dat moment wilde of nodig had?

Hij keek het park rond, observeerde de kinderwagens die door moeders en babysitters voortgeduwd werden. Hij probeerde zichzelf voor te stellen met kinderen en huiverde bij de gedachte. Hij was achtendertig, bijna negenendertig; een leeftijd waarop de meeste mannen al gesetteld waren en kinderen hadden. Hij had zijn twintiger jaren en een groot deel van zijn dertiger jaren keihard gewerkt met zijn partners om hun bedrijf zo succesvol te maken als het nu

was. Zonder daarbij het geld of de connecties van zijn familie in te zetten, en bovenal: zonder hun hulp.

Misschien hadden ze daarom zo'n hekel aan hem. Omdat hij zijn neus ophaalde als hij hen zag en hen onomwonden vertelde dat ze konden oprotten. En het ergste wat hij had kunnen doen is zo succesvol worden zonder hen. Hij had meer rijkdom en macht dan zijn grootvader. Zijn grootvader. Had zijn familie eigenlijk ooit iets anders gedaan dan teren op het succes van zijn grootvader? Zijn grootvader had zijn succesvolle bedrijf verkocht toen Ash nog klein was. Niemand in de familie had ooit gewerkt.

Hij schudde zijn hoofd. Afgrijselijke uitbuiters, dat waren het. Hij had ze niet nodig. En hij wist wel zeker dat hij geen behoefte aan ze had. En nu hij hen – en zijn grootvader – voorbijgestreefd was, liet hij niet toe dat ze in zijn leven kwamen om te profiteren van zijn succes.

Hij draaide zich om om weg te gaan. Hij had wel wat beters te doen dan rond te hangen in een of ander park en over zichzelf te filosoferen alsof hij rijp was voor een bezoek aan een psychiater. Hij moest zich vermannen en zich concentreren op het enige wat niet was veranderd: het werk. HCM Global Resorts had verschillende projecten lopen, in verschillende stadia van ontwikkeling. De zaak van het hotel in Parijs was afgerond, nadat ze investeerders die zich hadden teruggetrokken snel hadden vervangen. De zaken liepen goed. Hij mocht nu niet de mist in gaan, met name nu Gabe en Jace niet zo veel tijd meer konden investeren als eerst. Ash werd als enige niet door zijn persoonlijke leven afgeleid. Hij moest dus het voortouw nemen. Werk uit handen nemen van zijn vrienden zodat ze naast het werk konden genieten.

Terwijl hij terug liep in de richting waar hij vandaan kwam, viel zijn oog op een jonge vrouw die alleen aan een tafeltje zat, buiten het drukst bezochte gebied. Hij bleef staan en liet zijn blik nu over haar hele verschijning glijden en nam deze in zich op. Haar lange blonde haren werden door de wind omhoog geblazen en onthulden een verbazingwekkend mooi gezicht met opvallende ogen, die hij zelfs op afstand kon ontwaren.

Ze droeg een aparte lange rok die in de wind opwaaide, zodat één been over de gehele lengte werd ontbloot. Ze droeg glimmende slippers en hij zag de glanzende roze nagellak op haar teennagels en de schittering van een teenring terwijl ze haar voeten verplaatste. De zon

viel op een zilverkleurige enkelketting, waardoor haar slanke been nog sterker zijn aandacht trok.

Ze zat intensief te schetsen, met gefronste wenkbrauwen. Haar potlood schoot over het papier. Naast haar stond een enorme tas die stampvol opgerolde papieren zat.

Maar zijn aandacht werd met name getrokken door de choker die ze om haar nek droeg. Hij paste niet bij haar. Dat stelde hij direct vast. Hij zat strak om haar nek, en rustte precies in de holte van haar tere hals. Maar hij paste niet bij haar. Het was helemaal niets voor haar.

Hij was te opzichtig voor haar. Een diamanten choker, duidelijk kostbaar en waarschijnlijk echt, maar het paste niet bij de rest van haar. Het was uit de context. Zijn nieuwsgierigheid werd geprikkeld omdat hij als hij zo'n sieraad bij een vrouw zag, hij er een andere betekenis aan gaf dan de meeste mensen, en hij vroeg zich af of het inderdaad een halsband was, of gewoon een sieraad dat zij had gekozen. En als het een halsband was, dan had de man die hem voor haar gekozen het er uitermate slecht vanaf gebracht. Die man kende haar niet, of het kon hem niet schelen dat zo'n belangrijk sieraad bij zijn vrouw paste.

Als Ash die conclusie trok nadat hij haar nog maar heel even had bestudeerd, hoe was het mogelijk dat de man die de liefde met haar bedreef dat niet deed? Misschien was de halsband meer een weerspiegeling van haar Dominant, die arrogant en dom was. Een halsband moest de zorg van de Dom over zijn sub weerspiegelen, en hun band, en zou bij de vrouw in kwestie moeten passen.

Dit waren de veronderstellingen van Ash, maar het kon ook gewoon een ketting zijn die de vrouw zelf had gekozen. Voor een man als Ash betekende het sieraad alleen meer dan gewoon een accessoire.

Hij wist niet hoe lang hij al naar haar stond te kijken toen ze opkeek, alsof ze zijn blik voelde. Haar blik ontmoette de zijne en er kwam iets van paniek in haar uitdrukking. Ze sloeg haastig haar schetsboek dicht en begon het in haar tas te schuiven. Ze stond half op en bleef spullen in de enorme tas proppen. Hij realiseerde zich dat ze ervandoor ging.

Voor hij er erg in had schoot hij gefascineerd op haar toe. Adrenaline suisde door zijn aderen. De jacht. Ontdekking. Uitdaging. Intersse. Hij wilde weten wie deze vrouw was, en wat de betekenis was van de halsband die ze droeg.

Terwijl hij op haar af ging beseftte hij dat als de choker wérkelijk